

Hiroo Onoda is een Japanse militair. Tijdens de Tweede Wereldoorlog vecht hij in de jungle op de Filipijnen. In 1945 krijgt hij niet mee dat de oorlog is afgelopen. Pamfletten ziet hij als Amerikaanse misleiding, bezoeken van zijn familie wijst hij af – ze zouden gegijzeld zijn door de Amerikanen. Pas in 1974 is zijn oorlog voorbij, nadat zijn oude commandant hem daarvan heeft weten te overtuigen. Onoda heeft na 1945 nog ongeveer dertig slachtoffers gemaakt: gemiddeld één per jaar. Hij schreef een boek over deze periode: Mijn dertigjarige oorlog.

Deze gekke geschiedenis kan ons helpen bij het begrijpen van de lofzang van Zacharias. Een stuk tekst met lange zinnen en grote woorden als vijand en redding en vergeving.

Die vijand is dan uiteraard niet de Romeinse bezetter. Maar wie dan?

Vaak wordt deze lofzang zo uitgelegd, alsof het Zacharias er ten diepste om gaat dat wij in de weg van vergeving bevrijd worden van ... onszelf! Dat klinkt goed en geestelijk. Maar is dat het ook?

Vergeving is geweldig, maar is dat nu echt het allerbelangrijkste? Na de vergeving ga je opnieuw zondigen. En komt er opnieuw vergeving. Is dat het hoogst haalbare?

Wat wij nodig hebben is bevrijding. Wat wij nodig hebben is een God die niet tegen ons is, maar vóór ons. En tegen de vijand die ons tot zonde verleidt.

Zacharias heeft het over vergeving: één keer. En maar liefst zes keer over verlossing, redding, bevrijding.

Gods doel met ons is niet dat onze zonden vergeven zijn, maar dat wij Hem zonder angst zullen dienen!

Het is van levensbelang dat wij gaan inzien dat er geen vijanden meer bestaan. En die er nog zijn die creëren wij zelf! Of in elk geval, die verlenen wij zelf de status en de macht van vijand.

Let er eens op hoe Zacharias in de voltooide tijd zingt: De God van Israël hééft zijn volk verlost.

Zo schrijft Paulus later ook: God heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon. (Kol.1:13)

Deze nieuwe werkelijkheid is zo ongelooflijk, dat wij hem bijna niet kunnen bevatten. Zacharias' zoon Johannes verkondigt het nieuwe rijk. Maar als hij in de gevangenis belandt, is zijn bevrijding ver weg en laat hij aan Jezus vragen: "Bent U het wel die komen zou...?" Zo begrijpelijk, die vraag.

Evenals onze tegenwerping dat we de bevrijding niet ervaren! Dat er nog zoveel vijanden zijn waar je gek van kunt worden! Stress op je werk, antichristelijke sentimenten in de maatschappij, onvrijheid in je eigen huis, druk, spanning, of gevoelens van schuld of schaamte – zoveel maakt dat we ons nog onvrij voelen en onze oorlog voortzetten. Ergens in de jungle van dit leven...

O ja, die Hiroo Onoda. Hij gaat in Brazilië wonen. In 1984 keert hij terug naar Japan. Hij richt een school op voor kinderen met problemen. Veertig jaar later sterft hij, op de leeftijd van 91 jaar.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Even een rondje maken: welk verlangen roept de lofzang van Zacharias in jou op? En wat doe je daar mee?
2. Stelling: Jezus is onze Redder. Toch zien wij Hem vooral als onze Vergever en daarmee doen we Hem en onszelf tekort. Reageer.
3. Praat eens door over dat rijtje vijanden: stress, schaamte, schuld, en vul het eens aan. Hoe zou het voor jou zijn als je zou kunnen geloven dat je ervan bevrijd was?
4. Wat zou je als kring kunnen doen om elkaar uit de jungle te houden?
5. Voor wie meer wil:
 - a. Maak eens studie van Galaten 5:1.
 - b. Zoek in de drie lofzangen (Maria, Zacharias, Simeon) de voltooide tijd op en denk daar eens over door.